

Del I

Ventil AS utvikler og fremstiller diverse utstyr for håndtering av farlige kjemikalier. Selskapet hadde i samarbeid med forskningsstiftelsen FS og ingeniør Peder Ås utviklet en ny type ventil.

I begynnelsen av januar 2017 inngikk Ventil AS kontrakt om levering av ventiler for 2 millioner kroner til rørprodusenten Mere Rør AS. Det ble avtalt tre års reklamasjonsfrist. Fordi samarbeidspartene ble enige om en fordeling av fortjenesten ved salg av ventilene, se mer om dette i oppgave II, skrev både forskningsstiftelsen FS og Peder Ås under på avtalen sammen med Ventil AS.

Ventilene ble levert 1. februar 2017. Mere Rør AS inkorporerte en del av disse ventilene i rør som det solgte til den kjemiske fabrikken Norsk Syre AS. Rørene ble levert til Norsk Syre AS' fabrikk 3. januar 2019. Fabrikken produserte blant annet perklorisyre, som er svært eksplosiv. Ventil AS ble orientert om salget og Norsk Syre AS' produksjon.

Tidlig om morgenen den 17. februar 2019 eksploderte deler av anlegget til Norsk Syre AS. Heldigvis ble ingen personer rammet, men det var betydelige materielle ødeleggelser. De skadde rørene måtte skiftes ut til en kostnad på 300.000 kroner, og en robot som styrte en del av prosessen og stod i nærheten av rørene, måtte repareres for 500 000 kroner. Dessuten oppsto det et produksjonstap på 1 million kroner.

I en e-post som Norsk Syre AS sendte Mere Rør AS og Ventil AS dagen etter ulykken, den 18. februar 2019, skrev selskapet at «våre fagfolk finner det meget sannsynlig at dette kan skyldes feil i deres leveranser». Norsk Syre AS kontaktet deretter eksterne spesialister for å kartlegge nærmere hvorfor eksplosjonen hadde funnet sted. De framla sin rapport den 1. april 2019, og her framkom det at årsaken var en svakhet ved ventilene. En feil i programvaren som ingeniør Peder Ås hadde brukt, gjorde beregningene uriktige. Firmaet Mere Rør AS var gått konkurs, og Norsk Syre AS besluttet derfor 25. mai 2019 å kreve erstatning for de oppståtte skadene direkte fra Ventil AS. Av de tre som hadde undertegnet kontrakten med Mere Rør AS fant firmaet at Ventil AS klart framsto som den mest solide aktøren. Ventil AS bestred ansvaret. Etter at partenes advokater hadde korrespondert en god del, tok Norsk Syre AS ut søksmål mot Ventil AS året etter, den 1. mars 2020.

I tilsvaret erkjente Ventil AS at det forelå en mangel ved ventilene, men anførte at Norsk Syre AS ikke kunne rette noe krav mot selskapet siden det ikke eksisterte noe kontraktsforhold mellom dem. Under enhver omstendighet var det ikke grunnlag for noe ansvar for firmaet. Det var ingeniør Peder Ås som hadde begått feilen og ikke Ventil AS, og han hadde for øvrig tatt i bruk den programvaren som var helt dominerende benyttet i markedet og kunne ikke bebreides.

Videre framholdt Ventil AS at de oppståtte tapene var av en art et eventuelt ansvar ikke dekket. [Spørsmålet om årsakssammenheng og påregnelighet skal ikke drøftes.] Norsk Syre AS fastholdt på sin side at Ventil AS var erstatningsansvarlig.

Ventil AS anførte til slutt at det var reklamert for sent, og at kravene uansett var foreldet.

Del II

Historien sluttet imidlertid ikke her. Etter grundige drøftelser med sin advokat kom Ventil AS til at de ville innfri kravet fra Norsk Syre AS. Prosesrisikoen var for stor mente de, og ved å legge denne saken død ville Ventil AS ha utsikter til flere lukrative avtaler med Norsk Syre AS i framtiden. Ventil AS betalte, men ønsket å kreve regress av ingeniør Peder Ås på grunn av feilen i hans beregninger. Imidlertid var også ingeniør Peder Ås gått konkurs. Ventil AS besluttet da å vende seg mot forskningsstiftelsen FS. Ventil AS mente at forskningsstiftelsen FS måtte svare for 50 % av det erstatningsbeløpet som firmaet hadde betalt til Norsk Syre AS.

Forskningsstiftelsen FS bestred at Ventil AS hadde noe rettslig grunnlag for sitt regresskrav. For øvrig var stiftelsen sterkt uenig i beregningen av et eventuelt regressansvar. Feilen var utført av ingeniør Peder Ås og derfor måtte pengene søkes her og ikke hos dem. Uansett kunne det i høyden dreie seg om et ansvar på 25 %. Partene hadde avtalt at man skulle dele fortjenesten ved salget av ventilene slik at forskningsstiftelsen FS og Peder Ås skulle ha 25 % hver og Ventil AS det resterende. Noen likedeling av ansvaret kom derfor ikke på tale.

Drøft og avgjør alle spørsmål som oppgavens del I og II reiser, så vel prinsipale som subsidiære.